

[Bernhard Baunsgaard.]

fordi det nuværende system ikke er et endeligt kildeskattesystem, men bygger på, at der skal indbetales en restskat. Derfor vil det radikale parti i den givne situation være indstillet på villigt at overveje forslaget, men jeg håber samtidig, at den højtærede finansminister vil fortsætte de bestræbelser, som hans forgænger satte i gang for at komme over til et endeligt kildeskattesystem som f.eks. det kildeskattesystem, der i sin tid blev foreslået af det radikale venstre, nemlig det kumulative system. Jeg ved, at den nuværende finansminister som den egentlige ophavsmand til det system, vi har, må have svært ved at slippe det, men hvor var det ønskeligt, om finansministeren ville erkende, at der dog findes bedre systemer. Vi har nu forskudsskema, vi har selvangivelse, og vi har restskema. Kunne den højtærede finansminister dog komme i tanke om, at det var hans parti, der engang gik til valg på „Bort med selvangivelsen“, illustreret af en skraldebøtte med bortkastede selvangivelser. Sandheden er jo, at vi kan komme frem til et mindre besværligt system, mindre besværligt for skatteyderne og med meget mindre papir for alle.

Lütken: De forslag til ændring af kontrolloven, vi her beskæftiger os med, er dels af juridisk-teknisk art forårsaget af, at udviklingen på visse punkter er løbet fra den gamle lov, således at den ikke længere er tidssvarende, dels er det ændringer af virkelig stor rækkevidde, som er nye. Jeg skal ikke her fordybe mig meget i de tekniske detaljer, der har karakter af ajourføring. Det, der ved denne lejlighed påkalder sig størst interesse, er den skærpelse af straffebestemmelserne i lovens afsnit III, der omhandler sanktioner af forskellig art for skatteydere, der gør sig skyldige i skattesvig.

Den foreslåede skærpelse viser sig især på tre punkter. For det første kræves der ifølge lovforslaget ikke, for at frihedsstraf kan idømmes, at skatteyderen har gjort sig skyldig i særlig grov skatteunddragelse. Dette er jo en betingelse, der findes i den nugældende lov. Det bebudes endvidere i finansministerens fremsættelse, at justitsministeren vil fremsætte forslag om, at der i borgerlig straffelov indsættes en ny bestemmelse, hvorefter der kan idømmes indtil 4

års fængsel for skattesvig af særlig grov karakter. Den gældende strafferamme for denne forbrydelse er jo 2 års fængsel.

For det andet skærpes straffebestemmelserne derved, at det efter lovforslaget vil være muligt at idømme frihedsstraf, dvs. hæftestraf, også i tilfælde, hvor forseelsen kun har karakter af grov uagtsomhed, nemlig i de tilfælde, hvor der foreligger skærpende omstændigheder.

Endelig skal jeg nævne den skærpelse, der findes i den foreslåede § 15, der kriminaliserer det forhold, at en person for at undgå skatteansættelse undlader at indgive selvangivelse. Dette kan blive aktuelt i tilfælde, hvor folk, der tilflytter landet, undlader at melde sig til folkeregistrene, og det bør også kriminaliseres.

Når vi nu står over for ændring af lovbestemmelser, der har været nogenlunde uændrede igennem mange år, skyldes det nok først og fremmest, at der er sket en ændring i hvert fald med hensyn til synet på skattesnyderi. Det bliver mere og mere klart, at skattesnyderi for samfundet som helhed kan virke undergravende. Det er ligeledes klart, at for den enkelte skatteyder, der svarer sin skat af hver øre, han tjener, er det utåleligt, at andre unddrager sig deres part af byrden, hvorved den ærlige skatteyder — eller han, der har selvangivet rigtigt, bør vi vel sige — må bære større byrder end dem, han ellers ville have båret. Med de trækprocenter, vi har for øjeblikket, kan man godt forstå, at harmen breder sig. Det er derfor velmotiveret at revidere og skærpe straffebestemmelserne, selv om det kun er den ene side af problematikken og måske den, der er nemmest at gå til.

Den anden side er den kontrollerende side. Det er her, hele ligningsarbejdet foregår. Det er nævnes i bemærkningerne til lovforslaget i forbindelse med omtalet af opkrævning og inddrivelse af administrative bøder, at man på nuværende tidspunkt overvejer hele skatteadministrationens struktur. Det ville være meget at ønske, om disse overvejelser snarest blev tilendebragt med et godt resultat, dvs. et resultat, hvorved der gennemføres en forenkling og en koordinering, som desværre for øjeblikket ikke er til stede.

Man bør vel, når man taler om stats-skatteadministration i denne forbindelse,